

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Jolany Svobodové a Bc. Yvony Šebestové v hlavním líčení konaném dne 26. června 2024

takto:

Obžalovaný

F.O.,

narozený XXXXX v XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici a Ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno,

je vinen, že

I.

dne 24. 6. 2023 v době mezi 11:30 a 11:45 hodin v Brně, Nádražní 1, ve vestibulu budovy hlavního železničního nádraží v místech, kde se nachází prodejna drogerie Rossmann, s úsměvem přistoupil ke skupince mladých žen a sdělil jim, že jsou nespravedlivé, kdy ženy jej ignorovaly a F.O. odešel, avšak po chvilce opět přistoupil ke stejné skupince žen, a to v prostoru nedaleko prodejny Billa a řekl jim, že jsou nespravedlivé a svévolné, že všechny zhřešily, přistoupil k M.H., nar. XXXXX, strhnul jí z nosu dioptrické brýle, které začal lámat se slovy, ať si pořídí jiné, aby uviděla pravdu, kdy R.N., nar. XXXXX, se s F.O. začala o brýle přetahovat, načež F.O. místo opustil, kdy na odchodu stále vykřikoval, že ženy zhřešily a aby ukázaly výstřihy, kdy tímto poškozené M.H. způsobil přesně nezjištěnou škodu cca 7.000 Kč rozbitím brýlí,

II.

dne 6. 7. 2023 v době mezi 16:15 a 16:30 hodin v Brně, v trolejbusu linky 33 jedoucím ze zastávky MHD Hlavní nádraží do čtvrti Slatina přes městskou čtvrť Černovice vykřikoval přesně nezjištěné hrubé a vulgární výrazy a následně dřevěnou tyčí udeřil dosud nezjištěnou cestující – ženu ve věku kolem třiceti let cestující s asi ročním dítětem v nosítku - do temene hlavy, kdy jejich spolucestující K.R., nyní Š., nar. XXXXX, zatelefonovala na tísňovou linku 158 a poškozená následně vystoupila na zastávce MHD Černovičky a odešla neznámo kam,

III.

dne 5. 9. 2023 v 15:13 hodin v Brně na ulici Bělohorská přišel na zastávku MHD Bělohorská, kde zrovna stála mladá dívka, u které se zastavil, stáhnul si svoje kalhoty a ukázal jí svůj holý zadek, a protože si mladá dívka od něho odstoupila, tak ze zastávky přešel na druhou stranu silnice, kterou zrovna přecházela S.H., nar. XXXXX, se svým synem T.H., nar. XXXXX, a když je došel a byl u nich v těsné blízkosti, tak si levou rukou stáhl kalhoty, pravou rukou si držel ztopořený penis a onanoval, načež se S.H. se svým synem rozhodla, že se schovají v prodejně CARent, a.s., kdy u vstupních dveří do prodejny na ně začal křičet: „nejdřív dostaneš banána a pak mýho čuráka“, a pak jejím směrem hodil slupku od banánu a odešel,

IV.

dne 5. 9. 2023 kolem 16:00 hodin v Brně na ulici Bělohorská u Zahradnictví Juliánov zezadu doběhl poškozenou L.H., nar. XXXXX, a snažil se ji jednou rukou obejmout, na což poškozená reagovala ústupem do strany a slovním ohrazením se, kdy za ní šel 100 m až ke psímu výběhu, kde mu poškozená rázným tónem řekla, aby jí dal pokoj, na což se u ní zastavil, natočil se čelem k ní, stáhnul si kalhoty, vytáhl svoje přirození a začal před ní močit a řekl: „Já tady jenom čurám jako pejsek“, kdy tohoto okamžiku poškozená využila k odchodu zpět k Zahradnictví Juliánov, kde poškozenou opět doběhl a zeptal se jí: „Máš nějakou sestru, která by si se mnou chtěla užít a vykouřit mi ptáka, když ty jsi tak úchylná“, na což poškozená nereagovala a šla ihned domů,

V.

dne 20. 9. 2023 v době kolem 14:30 hodin v Brně z nezjištěného důvodu pronásledoval od zastávky MHD Dělnický dům u základní školy Kamenačky nezletilou N.P., nar. XXXXX, kterou dostihl před domem na ulici Tábořská 9 v Brně, poškozená se schoulila na zem do klubíčka s rukama přes hlavu, zaklekl na ni a udeřil ji pěstí do oblasti hlavy, následně z místa poodešel o několik metrů, a když se kolem poškozené N.P. shromáždilo několik osob, aby poškozené poskytly pomoc, tak se na místo vrátil a bodnul ji do krku vpravo vzadu v úrovni rozhraní krční a hrudní páteře kuchyňským nožem s čepelí o délce 12,5 cm, čímž jí způsobil poranění s bodným kanálem o délce minimálně 12 cm končícím v průdušnici, tedy byl zasažen životně důležitý orgán a došlo k těžkému poranění, když jen díky šťastné shodě okolností nedošlo k fatálnímu následku ve formě smrti a život ohrožujícím následkům, neboť při poranění průdušnice mohlo dojít k vdechnutím krve do průdušek a plic s možným následkem dušení, mohlo dojít k emfyzému v oblasti krku a mezihrudí s útlakem krčních orgánů a struktur mezihrudí (zejména velkých cév) a vzniku zánětu měkkých tkání kolem průdušnice a mezihrudí, konečně mohlo dojít k poranění nervových struktur s následkem obrny bránice či obrny pravé horní končetiny,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Městského soudu v Brně pod sp. zn. 5 T 178/2022 ze dne 16. 1. 2023 s nabytím právní moci dne 16. 1. 2023 uznán vinným mimo jiné ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, tedy do 16. 1. 2025,

tedy

ad I., II., III., IV. a V.:

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a uvedený čin spáchal opětovně,

ad V.:

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, a jehož se dopustil v úmyslu jiného s rozmyslem usmrtit, a čin spáchal na dítěti mladším 15 let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

ad I., II., III., IV. a V.:

přechin výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

ad V.:

zločin vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

16 (šestnácti) roků.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci – kuchyňského nože černé barvy, který je t. č. přílohou spisu.

Podle § 100 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné opatření, a to zabezpečovací detence.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě majetkové škody uhradit poškozeným:

- 1) Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, a.s. IČO: 471 14 975, se sídlem Drahobejlova 1404/4, 190 03 Praha 9, částku 194.339 Kč,
- 2) N.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 600 Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy uhradit poškozené N.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 500.000 Kč.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená M.H., nar. XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená N.P., nar. XXXXX, bytem XXXXX, odkazuje se zbytky svých nároků na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

A/ Skutková zjištění a právní kvalifikace

1. Na obžalovaného F.O. byla dne 5. 6. 2024 podána obžaloba státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, sp. zn. 1 KZV 62/2023, pro trestné činy kvalifikované jako zločin vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku.
2. V hlavním líčení dne 25. 6. 2024 obžalovaný F.O. po předchozím zákonném poučení ve smyslu ustanovení § 206c trestního řádu prohlásil, že je vinný spácháním skutků uvedených pod body I.-V. obžaloby a souhlasí s jejich právní kvalifikací uvedenou v obžalobě. V návaznosti na toto prohlášení viny soud podle § 206c odst. 4 trestního řádu rozhodl o tom, že toto prohlášení viny přijímá. Podle § 206c odst. 6 trestního řádu proto dokazování v rozsahu, ve kterém obžalovaný prohlásil vinu neprováděl a toto bylo provedeno toliko ve vztahu k rozhodnutí o trestu, ochranném opatření a náhradě škody.
3. Ve vztahu ke skutkům uvedeným v obžalobě je proto nutno pouze konstatovat, že důkazy shromážděné v rámci přípravného řízení dostatečně prokazují závěr, že se předmětné skutky staly, tyto skutky jsou konkrétními trestnými činy a že tyto spáchal obžalovaný. Prohlášení viny obžalovaného je tak plně v souladu se skutkovým a právním stavem zjištěným jak v rámci přípravného řízení, tak (v tomto rozsahu) v řízení před soudem.
4. Z procesního hlediska je nutno konstatovat, že usnesením policejního orgánu (Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, SKPV, Odboru obecné kriminality – 1. oddělení) č.j. KRPB-192483-31/TČ-2023-060071-MŠ ze dne 21. 9. 2023 došlo nejprve k zahájení trestního stíhání obžalovaného pro skutek pod bodem V.) výroku rozsudku (č. l. 1-2). Poté usnesením policejního orgánu (Policie ČR, Městského ředitelství policie Brno, 8. oddělení obecné kriminality) č.j. KRPB-181726-30/TČ-2023-060278-HR ze dne 22. 11. 2023 došlo k zahájení trestního stíhání obžalovaného pro skutky pod body III.) a IV.) výroku rozsudku (č. l. 4-5), kdy následně došlo ke spojení těchto dvou věcí (viz usnesení ze dne 27. 11. 2023 č. l. 6-7). Usnesením policejního orgánu (Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, SKPV, Odboru obecné kriminality – 1. oddělení) č.j. KRPB-192483-111/TČ-2023-060071-MŠ ze dne 3. 1. 2024 pak došlo k zahájení trestního stíhání obžalovaného pro zbývající skutky pod bodem I.) a II.) výroku rozsudku, formálně k rozšíření trestního stíhání (č. l. 8). Lze tedy uzavřít, že z procesního hlediska (právního stavu řízení) nejsou dány žádné formální nedostatky v tomto směru, že by dané řízení bylo zatíženo takovou procesní vadou, která by bránila případnému rozhodnutí.
5. Přestože prohlášení viny zahrnuje nejen vlastní skutek (jeho popis), ale i jeho právní kvalifikaci, považoval soud za nutné se zabývat i otázkou subjektu, tedy osoby pachatele trestného činu, a to nejen z hlediska jeho věku (§ 25 trestního zákoníku) ale zejména jeho přičetnosti (§ 26 trestního zákoníku). Soud proto v rámci hlavního líčení dne 25. 6. 2024 k této problematice provedl jako důkaz mimo výslechu obžalovaného i znalecké posudky z oboru zdravotnictví.
6. K osobě obžalovaného F.O. je nutno konstatovat, že tento byl v přípravném řízení (zejména k vlastní trestné činnosti) vyslechnut opakovaně. Z hlediska posouzení jeho stavu v době páčání trestné činnosti soud proto hodnotil i jeho údaje vztahující se k jeho osobě. Takto obžalovaný dne 21. září 2023 (č. l. 116-118), po sdělení obvinění pro skutek ad V), využil svého práva a k věci Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

odmítl vypovídat, když ke své osobě uvedl, že v minulosti se léčil na psychiatrii ze závislosti na pervitinu. Ten v poslední době užívá skoro každý den, dává si dvě až tři „čáry“ do žíly. Pervitin kupuje za peníze ze sociálky, když mu dojdou, tak se peníze vždycky nějak seženou. Alkohol nepije, kouří nikotinové cigarety a občas taky marihuanu. Dle popisu vyšetřovatele přitom při výslechu chvílemi přecházel po cele, chvílemi se vsedě kýval na stoličce zepředu dozadu, občas si pro sebe mumlal nesrozumitelné řeči a k věci dodal: „hlavně at’ je to rychlý, stejně se chci zabít“. Dne 29. listopadu 2023 (č. l. 119-120), po sdělení obvinění pro skutky ad III) a ad IV) dne 23. 11. 2023 a spojení těchto věcí ke společnému projednání, na svoji obhajobu k bodu V) uvedl, že v září letošního roku (2023) se mu udělalo špatně, měl horečku a záchranka jej odvezla do Vojenské nemocnice, kde si jej nechali do druhého dne. Druhý den ráno jej pak pustili. Co přesně od rána dělal, to si dneska už nepamatuje. Ví jen, že si na Staré Osadě sehnal pervitin a jednu „čáru“ užil nitrožilně (pervitin si aplikoval do levého předloktí). Pak už přesně neví, co se dělo. Jinak obecně i k dalším skutkům uvedl, že „pak to má rozostřené“, asi tehdy nebyl při smyslech, jinak by to nedělal. Na dotazy k důvodům svého jednání (obnažování před cizími ženami) pak poukázal na svoji (neujasněnou) sexuální orientaci, kdy svým jednáním chtěl ženy „zaujmout“. Následně popsal i svoji rodinu a vzdělání, kdy uvedl, že do 7 let vyrůstal v dětském domově a poté byl adoptovaný pěstouny. Vyučil se kuchařem, ale toto povolání nikdy nedělal. Následně studoval střední školu elektro, ale v průběhu studia mu zemřel otec a on začal brát drogy. V pěstounské péči sice nestrádal materiálně ale strádal emocionálně. Poté, co jej pěstounka vypověděla z domu, tak do roku (cca před 12 lety) začal „hulit trávu“ a fetovat pervitin. Dne 22. ledna 2024 (č. l. 121-124), po sdělení obvinění pro skutky ad I) a ad II) dne 3. 1. 2024, na svoji obhajobu ke skutkům pod body I-IV) výroku rozsudku z hlediska svého stavu uvedl, že při těchto incidentech byl „sjetý“, pod vlivem pervitinu. Proto byl podrážděný, vadilo mu, když se o něm lidé bavili. K tomu pak dodal, že ne vždy dokáže vysvětlit svoje jednání. Někdy se víc řídí emocemi než rozumem. V rámci vazebního zasedání dne 23. září 2023 v 08.40 hodin (č. l. 55-56) tedy cca 66 hodin po zadržení a omezení osobní svobody dne 20. 9. 2023 ve 14:40 hodin, tedy rozhodně již nikoli pod vlivem pervitinu (viz protokol č. l. 40 a žádost č. l. 42), po sdělení obvinění (ke skutku ad V/ a seznámení s jeho textem) a za přítomnosti obhájce uvedl, že za střízliva by to neudělal. V těch dnech konzumoval hodně pervitin (arg.: „čtyři dny jsem fetoval“), své jednání nechápe (arg.: „nedává to hlavu a patu“) a vnímá, že jeho jednání se stupňuje, když s agresivitou dříve neměl problém, ale to dělají ty drogy.

7. V hlavním líčení dne 25. 6. 2024 obžalovaný v rámci vyjádření ke svému stavu v době trestné činnosti na výše uvedených údajích setrval, kdy obecně uvedl, že v té době „byl na psychotropních látkách“, jinak je zdravý, ale opakovaně se léčil (již jako dospělý) na psychiatrii. Pervitin a marihuanu požívá dvakrát do týdne, pervitin si aplikuje nitrožilně. V současné době (ve vazbě) má občas abstinenci příznaky. K bodu V) pak upřesnil, že jednal pod vlivem emocí, bez známek zdravého rozumu. Pod vlivem drog své jednání nedokázal ovládat.
8. Z provedeného dokazování (v rámci výslechu obžalovaného) tak bylo prokázáno, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu zletilý, čímž naplnil podmínku věku podle § 25 trestního zákoníku. Ustanovení § 26 trestního zákoníku potom vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost a svoje jednání ovládat.
9. K posouzení otázky přičetnosti (duševního stavu a osobnostní struktury) obžalovaného byly v přípravném řízení zpracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č. l. 344-352), z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie (č. l. 428-454) a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie (č. l. 460-490).
10. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie zpracovaného znalcem MUDr. Pavlem Mošťákem, bylo prokázáno, že obžalovaný trpí trvalými duševními poruchami ve smyslu psychotických poruch s pozdním začátkem, vyvolaných užíváním psychostimulancií, které se projevují především trvalou reziduální paranoidní percepcí a degradací osobnosti, dále smíšenou poruchou osobnosti s převahou rysů simplexních, schizoidních, nezdrženlivých a impulzivních a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

dále trpí závislostí na více psychoaktivních látkách. Prognóza jeho vývoje je jednoznačně nepříznivá. V době spáchání skutku č. V) byl obžalovaný ve stavu doznívající subintoxikace metamfetaminem a THC, v důsledku čehož došlo k deliberaci (odbrždění) jeho chování a zvýraznění paranoidního vnímání reality. Nejednalo se o ovlivnění alkoholem, a tedy se nemohlo jednat o patickou opilost. Obžalovaný trpí závislostí na více psychoaktivních látkách s preferencí psychostimulancií a cannabinoidů. Obžalovaný si byl v době před činem schopen užití návykové látky odříct jen omezeně, nelze však konstatovat, že by si ji nebyl schopen odříci zcela (jedná se o psychickou závislost bez dramatických odvykacích stavů). Obžalovaný s jistotou znal účinky těchto psychoaktivních látek na svůj organismus a mohl tedy předvídat jejich účinky na své chování a jednání. Dlouhodobá a zvyšující se konzumace především metamfetaminu v době před činem v souběhu s duševní poruchou, kterou psychostimulancia vyvolávala, vedla k podstatnému snížení jeho rozhodovacích a ovládacích schopností, obžalovaný tedy v době činu mohl protiprávnost svého jednání rozpoznat a toto jednání ovládat pouze omezeně. Obžalovaný je v současné době schopen účastnit se úkonů trestního řízení a chápat smysl trestního řízení.

11. Tyto závěry znalec potvrdil i v hlavním líčení, s tím, že skutečnost, že poškozený neměl vymizelé rozpoznávací a ovládací schopnosti vyplývá z toho, že zde nebyl psychotický stav (bludy, halucinace apod.).
12. Jen pro dokreslení je možno zmínit, že tento znalecký posudek pak koresponduje i se závěry znalce MUDr. Jiřího Pokory (viz č. l. 580-587), který zpracovával znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na obžalovaného v jiné trestní věci (skutky z listopadu 2021 až ledna 2022) na počátku roku 2022 (v období února až května).
13. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie č. 1311 (2/2024) MUDr. Petry Sejblové, který byl za splnění podmínek § 211 odstavec 5 trestního řádu v hlavním líčení dne 25. 6. 2024 čten, k osobě obžalovaného bylo prokázáno, že tento trpí poruchou sexuální preference (dříve tzv. sexuální deviací) typu agresivní sadismus, kdy sadista je vzrušován psychickým či fyzickým utrpením oběti a pocitem, že má oběť zcela ve své moci. U sadismu může být užitá fyzická agrese bez zřetelné snahy o nějakou sexuální aktivitu. V inkriminovaných dobách bylo jednání F.O. patologicky sexuálně motivováno a vyplývalo z jeho parafilie typu agresivní sadismus. Ze sexuologického hlediska byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době skutků zcela zachovalé, jeho ovládací schopnosti byly podstatně sníženy v důsledku poruchy sexuální preference typu agresivního sadismu, nikoli vymizelé. Ovlivnění psychotropními látkami pouze způsobilo snazší desinhibici parafilního nutkání.
14. Ve vztahu k posouzení osobnosti, intelektu obžalovaného a možným motivům jeho jednání, a tedy obecně i k subjektivní stránce trestného činu, byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Z tohoto znaleckého posudku č. 124/6/2023 zpracovaného PhDr. Beatou Nour Mohammadi, který byl za splnění podmínek § 211 odstavec 5 trestního řádu v hlavním líčení dne 25. 6. 2024 čten, bylo prokázáno, že intelektové schopnosti obžalovaného se nacházejí v pásmu slabšího průměru (celkové IQ=96), obžalovaný má narušeny kognitivní funkce jak v oblasti mnestických funkcí, tak i ve sféře myšlení, které vykazuje oslabený kontakt s realitou na bázi zkreslováním vlivem emocí a paranoidity. Jeho emotivita je velmi egocentrická a impulsivní, s tendencí k okamžitému odreagování, má malou schopnost zvládat svoje potřeby a má též tendenci jednat v souladu se svými paranoidními vjemy. Jeho osobnost je maladaptivní, křehká, s kontemplativním, depresivním prožíváním, v současné době má výrazné schizotypální rysy, dominují pocity méněcennosti a nejistoty, má nízkou sebedůvěru a sebeúctu. Stal se individualistou, který se cítí ostrakizován, který nikam nepatří, kterému nepříznivé okolnosti neumožnily rozvinout svůj skutečný potenciál a který žije nenaplněný život bez lásky. Nemá vypracované účinné strategie zvládání stresu, který život mezi lidmi přináší, proto se lidem vyhýbá a má jenom minimum osobních vztahů. Je i negativistický a má odpor k výkonovým požadavkům. V posledních letech narůstá jeho životní nespokojenost, úzkost z nenaplněného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

života. K jeho nestabilní osobní identitě se přidala i masivní úzkost ze sexuální orientace, vlastní mužské nedostatečnosti a genderové nejistoty, kterou začal ulpívavě prožívat jako základ vlastního neštěstí. Scházejí mu přiměřené autoregulační mechanismy postavené na zdravém sebepojetí. Jeho osobnost je anomální, má rysy impulzivity a jeho morální citění je postaveno na dětském stupni morálky (jak ty na mě, tak já na tebe).

15. K možné věrohodnosti jím prezentovaných údajů znalkyně uvedla, že u něj bylo zjištěno narušení paměťových funkcí, které se týká zejména vstřípivosti, krátkodobé pozornosti a mechanické paměti, kdy je jeho paměť vzhledem k průměrnému intelektu podprůměrná. Má porušenou schopnost cílené pozornosti. Jeho epizodická paměť (paměť pro osobní vjemy a životní události) tím ale není nijak významně ovlivněna. Jeho vnímání událostí je v některých případech ovlivněno jeho paranoidní percepcí, jedná se o paranoidní interpretaci jinak správně zapamatovaného prožitku. Prožité události tedy vnímal pod vlivem paranoidity částečně zkresleně. Následně je schopen je popsat ve shodě se svým vnímáním a takto je i reprodukovat. Z vyšetření psychodiagnostickými metodami vyplývá, že nemá tendenci si vymýšlet nebo záměrně prožité události zkreslovat.
16. Z hlediska sklonů obžalovaného k agresivnímu jednání znalkyně uzavřela, že osobnost obžalovaného byla původně pouze impulsivní, s běžnou mírou agresivity, která měla spíše pasivně agresivní charakter. Po létech života na okraji společnost a sociální vyloučenosti v něm narůstal pocit nespokojenosti a frustrace ze svého bytí, doprovázený emocí hněvu a současně narůstal i jeho agresivní potenciál. Jedná se tedy o klasický model agresivního jednání (frustrace-hněv-agrese). K agresivnímu jednání u něho docházelo v situacích frustrace, když se cítil ponížený, uražený, znehodnocený. Jelikož se extrémně zaměřil na téma svojí sexuální orientace, hněv v něm vyvolávala každá, i pomyslná a z jeho paranoidity pocházející kritická narážka na jeho mužnost. Trestání „viníka“ je uspokojivým, ego stabilizujícím prvkem, kdy zakomplexovaný jedinec cítí najednou převahu a moc. Tak si zlepšuje a stabilizuje svoje zraněné sebevědomí. Protože taková stabilita však nemá dlouhého trvání, je potřeba chování znovu opakovat. Míra agrese u něj postupně narůstala, od úderů panenkou přes popálení až k použití nože. Obdobné agresivní chování se u něj spouští velmi rychle a mohlo by se v obdobné situaci opakovat.
17. K možné motivaci jeho jednání (zejména k bodu V.) znalkyně uvedla, že zatímco v hlubší dynamice osobnosti je jeho čin motivován potřebou stabilizovat svoje narušené sebepojetí a vymanit se z pozice „oběti“ a znovu získat pocit jakési sebeúcty, na vědomé rovině byl obžalovaný motivovaný potřebou poškozenou potrestat za „neslušné chování“, protože se mu smála, „a to se nedělá“. To, že před ním utíkala, nechtěla mu dát pusu, bylo potvrzením, že je jeho osoba pro ni nežádoucí, nedostatečná, za což se jí potřeboval pomstít, tudíž způsobit bolest za bolest. Současně je zde třeba připomenout i určitý moment vyplývající z jeho náboženské morálky, kdy činy hodnotí jako správné a nesprávné, morální a nemorální a cítí jakousi oprávněnost trestat ty, co konají nesprávně (arg.: „hříšně“). Intenzita útoku byla podpořena předchozím obdobím narůstajících paranoidních prožitků, a s ním spojené intenzivní frustrace vyvolávající úzkostnou tenzi, kdy měl pocit, že je terčem výsměchu. Do této psychologické roviny se promítá i možný sexuální motiv, uspokojení z násilí jako kompenzace nedostatečně prožívané mužnosti.
18. K prognóze vývoje osobnosti obžalovaného z hlediska možných kriminálních aktivit pak znalkyně zopakovala, že jeho osobnosti scházejí přiměřené autoregulační mechanismy postavené na zdravém sebepojetí. Jeho vnímání je zkreslené vlivem paranoidního nastavení a interpretování. Proklamuje sice svoje náboženské zaměření, které má pro něho vnitřně ochranný a pomáhající charakter, směrem k vnějšmu světu ale nemá sílu korigující jeho chování. Obžalovaný se obává vězení, a hlavně lidí v něm, kdy ze strachu byl schopen přestat páchat trestnou činnost typu krádeží, nebyl však schopen nahlédnout kriticky na svoje vnímání a chování při následující trestné činnosti obrácené vůči integritě žen. Bez medikace a korektivního působení je pravděpodobnost dalšího obdobného trestného jednání vysoká.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

19. Těmito znaleckými posudky je tak možno spolehlivě uzavřít, že v případě obžalovaného se nejednalo o nepřítelného pachatele ve smyslu ustanovení § 26 trestního zákoníku či § 360 trestního zákoníku, ale jednalo se o pachatele se zmenšenou přičetností dle § 27 trestního zákoníku (pro trvalou duševní poruchu měl podstatně snížené ovládací a rozpoznávací schopnosti), kdy ovšem tento stav z psychiatrického hlediska částečně souvisí s předchozím dlouhodobým požíváním návykových látek. Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný byl v době páchání trestných činů (zejména popsánemu pod bodem V. tohoto rozsudku) se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu trestně odpovědným, neboť naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu. Obžalovaný byl přes svůj stav schopen omezeně rozpoznat škodlivost svého jednání a toto, byť omezeně, ovládat.
20. Duševní poruchou ve smyslu § 123 trestního zákoníku je přitom nejen duševní porucha vyplývající z duševní nemoci, ale i těžká asociální porucha osobnosti nebo jiná duševní nebo sexuální odchylka.
21. Dále ke kvalifikačnímu znaku skutkové podstaty zločinu vraždy bylo prokázáno (mj. výpovědí poškozené), že poškozená N.P. se narodila XXXXX, v době útoku tedy byla dítětem mladším 15 let.
22. Jednání obžalovaného je pak ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, když toto jednání jednoznačně přesahuje spodní hranici typové škodlivosti příslušných skutkových podstat, zejména s ohledem na význam dotčeného zájmu, způsobený i možný následek a faktickou opakovanost. Zde je nutno zmínit, že obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně lidského života a zdraví, který je objektem zločinu vraždy podle § 140 trestního zákoníku. Život člověka je jednoznačně prvořadou hodnotou, na jejíž ochraně má každá civilizovaná lidská společnost zvláštní zájem, což je ostatně vyjádřeno i v článku VI. Listiny základních práv a svobod, která je součástí Ústavního pořádku ČR. Citované zákonné ustanovení mimo jiné zakotvuje právo každého na život i to, že nikdo nesmí být zbaven života, kdy i s ohledem na rozsah trestněprávní ochrany, resp. možné sankce, je zřejmé, že se jedná i prioritně chráněný zájem. Stejně tak porušil i obecný zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku, který je objektem přečinu poškození cizí věci dle § 358 trestního zákoníku.
23. Soud proto v návaznosti na jeho prohlášení viny a tuto skupinu důkazů obžalovaného uznal vinným skutky tak, jak jsou podrobně popsány ve výrokové části tohoto rozsudku včetně příslušné právní kvalifikace, která je plně v souladu se skutkovým a právním stavem zjištěným jak v rámci přípravného řízení, tak (v tomto rozsahu) v řízení před soudem, když z hlediska právní kvalifikace lze uzavřít, že obžalovaný svým jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny formální znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku (bod V.) a přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku (body I.-V.).

B/ Trest a ochranné opatření

24. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 7 písm. c) trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, u pokusu trestného činu přihlédl též k tomu, do jaké míry se jednání pachatele k dokonání přiblížilo, jakož i k okolnostem a k důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo, dále přihlédl k chování pachatele po činu, a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit obžalovanému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

25. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání obžalovaného za velmi závažné, a to zejména ve vztahu k pokusu zločinu vraždy možným i fakticky způsobeným následkem, kdy možný fatální následek byl již zcela mimo ovlivnění obžalovaného a smrt poškozené nenastala jen díky rychlému zásahu dalších osob a poskytnutí vysoce specializované lékařské péče.
26. V případě obžalovaného F.O. vzal soud do úvahy skutečnost, že tento je svobodný, bezdětný, má střední vzdělání (vyučen kuchař-číšník), v současné době nezaměstnaný, bezdomovec. Dle vlastních údajů nemajetný. Z výpisu z Centrální evidence exekucí (č. l. 261-262) bylo prokázáno, že proti němu je či bylo vedeno celkem 10 exekucí, některé již od roku 2010. Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (č. l. 570) a připojených spisů a rozhodnutí (č. l. 263-264, 575-576, 600-610) bylo prokázáno, že byl opakovaně (5x) soudně trestán, kdy k prvním třem s ohledem na jejich zahlazení nelze přihlížet. Ze zprávy Rejstříku trestů, opisu z evidence přestupků (č. l. 571), bylo prokázáno, že obžalovaný byl opakovaně projednáván v přestupkové komisi, i když v místě trvalého bydliště, kde se ovšem dlouhodobě nezdržuje, projednáván nebyl (viz zpráva Městského úřadu Uničov č. l. 613).
27. Z hlediska předchozích odsouzení ovšem nelze přehlédnout, že rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 5 T 178/2022 ze dne 16. 1. 2023 byl uznán vinným mimo jiné ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku (v souběhu s přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku), za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Trestné činnosti se dopustil celkem pěti útoky spáchanými od listopadu 2021 do března 2022 a to útoky na mladé ženy, které napadal nejprve údery plastovou panenkou, následně přesně nezjištěným předmětem a v posledním případě poškozenou popálil cigaretou přiloženou k jejímu obličejí. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 16. 1. 2023 a nyní projednávané trestné činnosti se tak dopustil v době podmíněného odsouzení. Trestné činnosti (skutku pod bodem I. tohoto rozsudku) se pak navíc dopustil prakticky okamžitě i po vyhlášení (prvního odsuzujícího) rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 2 T 6/2023 ze dne 22. 6. 2023, kterým byl uznán vinným ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku (v souběhu s přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku), za což mu byl za zrušení výroku o trestu z předchozího rozsudku uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců. Trestné činnosti se dopustil v říjnu 2022 a to napadením mladé ženy, kterou napadl nejen verbálně, ale i úderem rukou do obličeje. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 12. 10. 2023 ve spojení s usnesením soudu II. stupně, kterým bylo zamítnuto odvolání obžalovaného, který nesouhlasil s uloženým trestem. S ohledem na vyhlášení prvního odsuzujícího rozhodnutí v této věci před počátkem páchaní nyní projednávané trestné činnosti, nelze nyní ukládat souhrnný trest, když dané věci nejsou v souběhu. Ve všech případech (včetně nyní projednávaných útoků spáchaných v roce 2023) se tak jednalo o bezdůvodná a těžce pochopitelná napadení mladých žen, pravděpodobně vždy pod vlivem pervitinu. Přečinu výtržnictví se tedy obžalovaný dopustil opětovně (ve vztahu k rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 5 T 178/2022 ze dne 16. 1. 2023), navíc se silící agresí, a nezabránilo mu v tom ani podmíněné odsouzení v lednu 2023, ani (nepravomocné) uložení nepodmíněného souhrnného trestu v červnu 2023.
28. Soud proto hodnotil jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku tu skutečnost, že se k trestnému jednání doznal a před soudem prohlásil svou vinu. Jako okolnost přitěžující ve smyslu § 42 písm. a), m), n), q) trestního zákoníku pak hodnotil to, že jednotlivé útoky spáchal minimálně s rozmyslem (s výhradou zločinu vraždy, kde je tato skutečnost již zákonným znakem skutkové podstaty), spáchal je na více osobách (v případě přečinu výtržnictví), spáchal více trestných činů a již byl pro trestný čin odsouzen, když tohoto se dopustil navíc v době Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

podmíněného odsouzení a krátce po vyhlášení jiného odsouzení za obdobnou trestnou činnost. Soud nemohl jako okolnost polehčující dle § 41 písm. m), o) trestního zákoníku vnímat napomáhání při objasňování své trestné činnosti a stejně tak ani jeho upřímnou lítost, kdy trestná činnost byla objektivně prokázána jinými důkazy a obžalovaným verbálně deklarovaná lítost byla projevena až po jeho zadržení v souvislosti s trestním stíháním, a nelze ji tak vnímat ani jako upřímnou a ani účinnou. Jiné přítěžující či polehčující okolnosti shledány soudem nebyly.

29. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu (povaze a závažnosti trestných činů) i osobě obžalovaného, jeho zdravotnímu stavu (viz závěry znaleckého posudku), intelektu, možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj (viz závěry znaleckého posudku), mu pak uložil trest odnětí svobody kolem (resp. nepatrně pod) $\frac{1}{4}$ zákonné trestní sazby podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku, tedy pro nejprůšnější trestný čin a to v trvání šestnácti roků, když podle citovaného zákonného ustanovení bylo možno uložit trest odnětí svobody v rozmezí patnácti až dvaceti let nebo výjimečný trest. Jednání obžalovaného přitom vykazuje známky vysoké společenské škodlivosti a lze je hodnotit výrazně v horní polovině stupně typového. Při této úvaze soud mimo vlastních skutkových okolností, reflektoval možný i faktický následek, kdy toto jednání zůstalo ve stádiu pokusu, ale zejména zohlednil i osobu a zdravotní stav obžalovaného (jednání v návaznosti na psychickou poruchu), jeho doznání z hlediska prohlášení viny (byť soud měl k dispozici dostatek dalších objektivních důkazů), skutečnost, že u obžalovaného nelze předpokládat lepší prognózu resocializace a stejně tak z hlediska dlouhodobosti trestu přihlédl i k délce dosud nevykonaného pravomocně uloženého trestu odnětí svobody za předchozí trestnou činnost.
30. Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pak soud zařadil obžalovaného pro výkon tohoto trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy jsou splněny zákonné podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice, neboť soud odsuzuje obžalovaného za zvláště závažný zločin k trestu odnětí svobody ve výměře nejméně osmi let. Soud zde v případě tohoto obžalovaného s ohledem na dlouhodobost uloženého trestu neshledal podmínky pro využití moderačního ustanovení § 56 odstavec 3 trestního zákoníku pro zařazení do jiného (mírnějšího) typu věznice.
31. Dále pak soud rozhodl o uložení trestu propadnutí věci spočívající v propadnutí věci užitě k trestné činnosti, a to nože specifikovaného ve výroku rozsudku, neboť je obecný zájem společnosti na tom, aby takovéto věci nadále pachatelé trestné činnosti nebyly k dispozici. Skutečnost, že se jednalo o nůž obžalovaného použitý k napadení poškozené nezletilé pak vyplývá z výpovědi obžalovaného, která je v souladu i se závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky (č. l. 509-511), kdy na čepeli nože byla prokázána přítomnost krve poškozené.
32. Ve vztahu k ochrannému opatření soud pak soud zohlednil i závěry výše citovaných znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie.
33. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie zpracovaného znalcem MUDr. Pavlem Mošťákem, tak v tomto směru bylo prokázáno, že pobyt obžalovaného na svobodě je vysoce nebezpečný vzhledem k vysokému riziku závažnějšího protispolečenského jednání zejména v případě dalších intoxikací. Vzhledem k omezeným možnostem ovlivnění trvalé duševní poruchy obžalovaného a faktické nemožnosti očekávat efekt protitoxikomanické léčby (vzhledem k pouze deklarativní motivaci obžalovaného a k předchozím neúspěšným léčbám) jsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Tyto závěry znalec potvrdil i v hlavním líčení, kdy ve vztahu k účelnosti možného ochranného léčení protitoxikomanického pak doplnil, že toto je postaveno výlučně na psychoterapeutických metodách, kdy obžalovaný tohoto není schopen, viz i propouštěcí zprávy z jeho dobrovolných hospitalizací, a je indikována zabezpečovací detence, a to i s ohledem na závěry znalkyně z odvětví sexuologie. Z psychiatrického hlediska je zásadní abstinence od drog, kdy tohoto obžalovaný dobrovolně není schopen.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

34. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie znalkyně MUDr. Petry Sejblové, který byl za splnění podmínek § 211 odstavec 5 trestního řádu v hlavním líčení dne 25. 6. 2024 čten, bylo prokázáno, že obžalovaný trpí poruchou sexuální preference (dříve tzv. sexuální deviací) typu agresivního sadismu, kdy u něj bylo shledáno nejvyšší možné riziko sexuálně agresivního chování. Prognóza budoucího vývoje je jednoznačně nepříznivá, když poruchy sexuální preference nejdou vyléčit ad integrum, jsou dlouhodobého až trvalého charakteru. Specializovanou léčbou za nezbytné aktivní spolupráce léčené osoby lze pouze snížit riziko recidivy analogické činnosti. Ze sexuologického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro extrémní riziko analogického sexuálně patologického jednání. Znalkyně nenavrhla uložení ochranného sexuologického léčení ústavní formou, neboť obžalovaný dle ní není schopen několik let trvající intenzivní režimové, edukační a psychoterapeutické léčby, která je navíc zatížena vysokým rizikem útěku léčené osoby ze zdravotnického zařízení, a proto navrhla uložení zabezpečovací detence. Pro tuto jsou splněny podmínky, když obžalovaný opakovaně spáchal sexuálně agresivní delikty, jejichž intenzita agresivity se stupňuje, u obžalovaného je to nejvyšší riziko analogické recidivy (na škále SVR-20 bylo naskórováno 40 rizikových bodů z možných 40), dále nekontrolovaně užívá drogy, zejména psychostimulancia, což významně podněcuje parafronit nutkání, a uložení ochranného léčení s přihlédnutím k povaze duševní a sexuální poruchy a možností působení na pachatele by nevedlo k dostatečné ochraně společnosti.
35. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie znalkyně PhDr. Beaty Nour Mohammadi, který byl za splnění podmínek § 211 odstavec 5 trestního řádu v hlavním líčení dne 25. 6. 2024 čten, bylo k prognóze vývoje osobnosti obžalovaného z hlediska možných kriminálních aktivit prokázáno, že jeho osobnosti scházejí přiměřené autoregulační mechanismy postavené na zdravém sebepojetí. Jeho vnímání je zkreslené vlivem paranoidního nastavení a interpretování. Bez medikace a korektivního působení je pravděpodobnost dalšího obdobného trestného jednání vysoká. K možnostem resocializace obžalovaného pak znalkyně uvedla, že pravděpodobnost resocializace je nízká, pouze s možnými dílčími úspěchy. Navzdory patologickému vývoji osobnosti, která prokazuje jen velmi malou schopnost autoregulace, je ale u obžalovaného přítomen prvek aktualizací tendence, směřující k prosazení svých lepších osobnostních kvalit. To se objevilo v snaze zahájit léčbu svojí závislosti dobrovolnými hospitalizacemi, hledáním pomoci u Boha a intuitivním opíráním se o konstruktivnější osobnosti („babička“, kamarád), i vyhýbáním se úplnému souznění se sociálně-patologickými jedinci, verbalizovaná snaha „nebýt parazitem“ a potřeba dojít k nějakému společensky souladnému uplatnění. Vzhledem ke skutečnosti, že skutek byl spáchán pod vlivem návykových látek, je možné předpokládat, že abstinence od drog by mohla vést ke zlepšení kompetencí osobnosti včetně zlepšení kognitivních funkcí. Obžalovaný je psychicky vážně narušeným jedincem vyžadujícím dlouhodobou léčbu a strukturované prostředí, ve kterém se může cítit bezpečně. Má reálný strach z interpersonálních vztahů mezi vězni a sebevražedné konání je v jeho případě reálnou možností, jak by mohl postupovat v případě dalších negativních zážitků. Samotný výkon trestu bez ochrany a podpory struktur a léčebného procesu bude vést k fixaci negativního sebepojetí a prohloubení pocitů zmaru vůči vlastnímu životu a nebude mít prakticky žádný skutečný resocializační efekt. Rád se zamýšlí sám nad sebou, svým vývojem, sexualitou a nad svým bytím. Má nedůvěru k autoritám, ale současně dokáže ocenit pozornost. Je přístupný podpurné psychoterapii. Z hlediska zvýšení možného úspěchu resocializace je vhodné pomoci mu při vybudování stabilizovanějšího sebepojetí a sebepřijetí a pro stanovení dalších cílů bude potřebné ho opět kontrolně psychologicky vyšetřit.
36. Ze závěrů těchto znaleckých posudků je tak možno spolehlivě uzavřít, že obžalovaný je osobou vysoce společensky nebezpečnou v důsledku duševní a sexuologické poruchy, kdy obě jsou potencovány konzumací návykových látek.
37. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný spáchal závažnou trestnou činnost (zde zejména ve vztahu k bodu V. rozsudku) při poruše sexuální preference typu agresivního sadismu, kdy dochází Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

k stupňování intenzity agrese, a pod vlivem návykové látky, na kterou měl v předmětné době vypěstovanou dlouhodobou závislost, kdy konzumace návykových látek významně podněcuje jeho parafrilní jednání (závislejší na sociálně nepřijatelných zdrojích sexuálního vzrušení), tak jak je podrobně popsáno ve výše zmíněných znaleckých posudcích, dospěl soud k závěru, že je v souladu s návrhem znalců z odvětví psychiatrie (a sexuologie) na místě z hlediska dlouhodobé ochrany společnosti a fakticky i obžalovaného nad rámec uloženého trestu i uložení ochranného opatření, a to zabezpečovací detence ve smyslu § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, když pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný pro extrémní riziko analogického sexuálního patologického jednání, a jiná forma ochranného opatření (ochranné léčení) by neměla s ohledem na povahu duševní a sexuální poruchy obžalovaného dostatečný efekt.

38. Tyto tresty, tak jak byly uloženy v kombinaci s ochranným opatřením, dle názoru soudu splňují podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak zejména individuální prevence, kdy je nutno je považovat za tresty přiměřené, zohledňující všechny okolnosti jednání a osoby tohoto obžalovaného (akceptující i současný procesní postoj obžalovaného). Zde pak soud považuje za nutné zmínit, že právě kombinace nepodmíněného trestu odnětí svobody s předpokládaným výkonem ochranného opatření je v aktuální situaci dle názoru soudu nejefektivnějším způsobem budoucí ochrany společnosti i obžalovaného před dalším obdobným jednáním.

C/ Náhrada škody

39. V rámci adhezního řízení, které je součástí řízení trestního, rozhoduje soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených, kteří se řádně a včas připojili k trestnímu řízení a výši svého nároku prokázali.
40. V případě tohoto trestního jednání se s nárokem na náhradu majetkové škody připojily poškozená nezletilá N.P. (tato i s nárokem na nemajetkovou újmu), poškozená M.H. a poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky.
41. Poškozená N.P. se k trestnímu řízení připojila prostřednictvím zmocněnce nejprve obecně (č. l. 108) a následně před zahájením dokazování podáním ze dne 20. 6. 2024 (č. l. 666-670) i specificky a to s nárokem na náhradu majetkové škody zahrnující hodnotu zničené mikiny a podprsenky v částce 1.100 Kč, hodnoty vynaložených doplateků na léky proti úzkosti v částce 2.400 Kč, dále bolestného ve výši 300.000 Kč, hodnotě ztráty na výdělku své matky v částce 10.000 Kč a nemajetkové újmy v částce 1.000.000 Kč (celkem v částce 1.313.500 Kč).
42. Ohledně jednotlivých shora uplatněných položek (samostatných nároků) pak uvedla, že v případě zničené mikiny a podprsenky, kdy jejich zničení je zjevné ze spisového materiálu, byla jejich časová cena jí pouze odhadnuta. V případě doplateků za léky, kdy nutnost této medikace (léků tisících bolest a úzkost) vyplývá ze znaleckých posudků a zpráv ošetřujících lékařů, pak nemá k dispozici doklady o jejich pořízení (logicky tedy ani přesnou výši konkrétních doplateků). V případě bolestného nebyl z ekonomických důvodů zajištěn znalecký posudek ke stanovení jeho výše, když výrok o náhradě škody má význam spíše akademický a morální. Ve vztahu k uplatněnému nároku na ztrátu na výdělku matky pak uvedla, že matka se o ni musela (ve specifikovaných dnech) doma celodenně (arg.: po dobu 8 hodin/den) starat, dále jí musela dělat doprovod při lékařských úkonech (návštěvách lékaře) či výsleších nebo pohovorech se znalci, a to vždy v rozsahu 4 hodin denně, kdy takto zameškala (v období od září 2023 do května 2024) v souhrnu 22 pracovních dní, což odpovídá jednomu celému měsíci. Výše ztráty tak dle jejího daňového přiznání, při její činnosti (OSVČ – kadeřnice), představuje 10.000 Kč. V případě nemajetkové újmy pak požadovaná výše reflektuje skutečnost, že jen náhodou nepřišla o život, kvalita jejího života je však prožitým traumatem doposud trvale poznamenána, sama se pokusila o sebevraždu, trpí posttraumatickou stresovou poruchou, úzkostmi a obavami.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

43. K tomuto připojení pak doložila lékařskou zprávu ošetřující pedopsychiatricky MUDr. L.S. ze dne 28. 5. 2024, ze které mimo popisu zdravotního stavu poškozené vyplývá i předsedání 10 balení antidepressiv s doplatkem 60 Kč/balení. Dále pak vyplněný formulář přiznání k DPFO za rok 2023 včetně Přílohy č. 1 své matky G.P., ze kterého vyplývá dílčí základ daně 119.092 Kč (rozdíl mezi deklarovanými příjmy 297.730 Kč a paušálními výdaji ve výši 60 %) a přiznaná daň ve výši 17.850 Kč. Nejedná se tedy o čistý měsíční příjem 10.000 Kč jak je deklarováno v uplatněném nároku. Navíc se nejedná o doklad, ze kterého by bylo seznatelné, že byl příslušnému FÚ vůbec předložen (chybí razítka, podpisy atd.).
44. Ve vztahu k takto uplatněnému nároku (ostatně i všem dalším) je předem nutno zmínit, že se primárně jedná o soukromoprávní nárok a v rámci tohoto řízení je tak na poškozeném, který jej uplatňuje, aby tento nejen tvrdil, ale i prokázal. Tedy doložil řádné doklady k výši požadované částky (resp. zde požadovaných částek). Soud sice může do jisté míry chápat argumentaci zmocněnce poškozené ekonomickou neúčelností obstarání relevantních dokladů (zvýšenými ekonomickými nároky na poškozenou při minimálním předpokladu jejich návratnosti při zohlednění osoby obžalovaného a jeho schopnosti hradit své závazky, a to i případně v budoucnosti), na druhou stranu nemůže rezignovat na zákonné mantinely adhézního řízení zmíněné výše.
45. Z uplatněných dílčích nároků na náhradu majetkové škody je zjevné, že tyto většinou nejsou z hlediska jejich výše (hodnoty) či množství řádně prokázány. Takto soud nemůže akceptovat pouhý odhad škody (viz údaje k poničenému oblečení), ani podklady k výši příjmu matky poškozené (viz problematika relevance viz výše), či zcela nedoložené doklady dokumentující příslušnou nemožnost vykonávat zaměstnání. Zde navíc by se jednalo o nárok jiné osoby. Stejný závěr lze učinit i ve vztahu k bolestnému, kdy toto musí být stanoveno z hlediska bodů odpovídajících konkrétním následkům odborníkem (posudkem z příslušného odvětví), kdy případný technický výpočet by byl sice soud schopen učinit sám, ale bez jakýchkoli podkladů tyto závěry činit nemůže. Jediný dílčí nárok, kde soudu byly doloženy podklady, je tak nárok na úhradu doplatků za léky, kdy z aktuální zdravotní zprávy vyplývá minimální množství a částka konkrétních doplatků (10x 60 Kč). V tomto rozsahu (600 Kč) oproti uplatněné částce (2.400 Kč) proto soud mohl takto uplatněný nárok akceptovat a poškozené tuto částku (600 Kč) přiznat, kdy sice považuje za reálné, že poškozená (resp. její matka) musela hradit doplatky i za další léky (nepředepsané tímto zdravotnickým zařízením), ale k těmto nebyly doloženy žádné podklady (ke konkrétnímu množství léků a výši případných doplatků).
46. Za tohoto stavu, kdy tyto uplatněné nároky nejsou řádně doloženy, musel soud poškozenou nezletilou N.P. s těmito jejími dílčími nároky na náhradu škody odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, což se v konkrétním případě promítlo do výroku, kterým byla se zbytkem svého nároku (když jí byla přiznána jeho část) dle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
47. V případě uplatněného nároku na nemajetkovou újmu musel soud hodnotit jak okolnosti související s vlastním napadením nezletilé poškozené, tak jejich dopad do všech sfér jejího života.
48. K otázce charakteru a následků napadení poškozené, a tedy i případné výše nemajetkové újmy, soud proto v hlavním líčení dne 25. 6. 2024 vyslechl nejen poškozenou nezletilou N.P., ale provedl i znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k posouzení charakteru utrpěného zranění a jeho následků, kdy tyto posudky byly za splnění podmínek § 211 odstavec 5 trestního řádu v hlavním líčení čteny, a stejně tak ve smyslu § 213 trestního řádu provedl i listiny k uplatněnému nároku na náhradu škody, zejména aktuální lékařskou zprávu.
49. Poškozená nezletilá N.P. tak mimo údajů k vlastnímu napadení, kde popsala nejen jeho místo, rozsah, opakovanost a bezdůvodnost, z hlediska následků, které napadením utrpěla, uvedla, že si

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

pamatuje, že obžalovaný ji (když ležela na zemi) udeřil do hlavy, kdy se druhou stranou bouchla o zem a poté si pamatuje, že stála, cítila bolest na zádech, kdy plivala krev, strašně to bolelo a měla strach, že zemře. Protože si myslela, že to nepřezijí, tak ještě natočila na rozloučenou video pro svou matku. Do současnosti chodí k psychologce, bere antidepressiva, sebepoškozovala se (pořezala se), pokusila se i zabít, a proto skončila na psychiatrii, má posttraumatickou stresovou poruchu, má větší problémy se spánkem, noční můry. Asi 3-4 měsíce se bála chodit ven, doteď chodí s doprovodem. Z hlediska sociálních a jiných vazeb pak uvedla, že hrála XXXXX s čímž musela přestat. Také se nedokázala soustředit, učit se, a tak se nedostala na maturitní obor, kam se ze základní školy hlásila.

50. Tyto údaje tak korespondují s jejími údaji z přípravném řízení dne 24. 10. 2023 (č. l. 163-164, přepis videozáznamu č. l. 169-171), tedy relativně v kratší době od napadení, kdy, mimo údajů k vlastnímu napadení, k následkům uvedla, že v první chvíli netušila, že ji obžalovaný bodl. Pak se jí začalo dělat špatně, začala kašlat krev a nemohla se nadechnout. Dostala strach o život a začala běhat a křičet a chtěla, aby jí někdo pomohl, což učinila nějaká žena na vozíčku. Zde potvrdila, že obžalovaného do té doby prakticky neznala (pouze 1x jej asi před rokem zaregistrovala na jiném místě v Brně). V současné době se stále bojí chodit ven i do školy a musí s ní vždy někdo jít. Zdají se jí sny, že ji chce někdo zabít. Proto chodí k psychologce. Občas ji ještě bolí jizva, kterou si musí promazávat.
51. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství č. 652/2023 znalce MUDr. Martina Šindlera (č. l. 288-319) bylo prokázáno, že nezletilá poškozená byla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného hospitalizována od 20. 9. do 27. 9. 2023 na jednotce intenzivní péče v Dětské nemocnici Brno, kdy musela podstoupit operaci v celkové anestezii, což ji citelně omezilo v obvyklém způsobu života po dobu 8 dní, a následně po propuštění musela po dobu cca 5 dní dodržovat klidový režim, při kterém se jednalo o znesnadnění v obvyklém způsobu života. V rámci hospitalizace byly nezletilé diagnostikovány následující úrazové změny: bodné poranění zad a krku s délkou bodného kanálu minimálně 12 cm a vbodem délky cca 3 cm, krvácení z poranění průdušnice, emfyzém (úrazově vniklý vzduch) dosahující až do týlní krajiny, horní části zad, podél hltanu a průdušnice až mírně do mezihrudí, prokrvácení měkkých tkání zad a krku v průběhu bodného kanálu a krevní podlitina čela.
52. Ze soudně lékařského hlediska tak poškozená utrpěla těžké poranění, které si vzhledem k délce bodného kanálu vyžádalo revize v celkové anestezii. V místě vbodu zůstane jizva. Při poranění průdušnice je poškozená osoba obecně ohrožena vdechnutím krve do průdušek a plic s možným následkem dušení a tím ohrožení života. Život ohrožující mohl u poškozené být i emfyzém v oblasti krku a mezihrudí s útlakem krčních orgánů a struktur mezihrudí (zejména velkých cév). V neposlední řadě by mohl být život ohrožující i vznik zánětu měkkých tkání kolem průdušnice a mezihrudí. Dále mohlo dojít k poranění nervových struktur s následkem obrny bránice či obrny pravé horní končetiny. V tomto konkrétním případě k uvedeným život ohrožujícím následkům nedošlo jen díky šťastné shodě okolností.
53. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie znalkyně MUDr. Barbory Talové (č. l. 495-505) ze dne 30. 4. 2024 bylo prokázáno, že nezletilá poškozená následkem incidentu trpí posttraumatickou stresovou poruchou, od napadení je v péči psychologa a psychiatra a užívá antidepressivní medikaci. Posttraumatická stresová porucha se u poškozené projevuje sociálním stažením, obavou být po setmění sama venku, flashbacky na proběhlou událost, zvýšenou lekavostí, nočními můrami, zhoršenou kvalitou spánku, snížením chuti k jídlu a váhovým úbytkem. Tato diagnóza ji limituje ve všech oblastech běžného života, zhoršená je její výkonnost a objevují se u ní úzkostné propady. K prognóze se prozatím nelze vyjádřit, je doporučena další psychologická a psychiatrická dispenzarizace.
54. Z aktuální lékařské zprávy ze dne 28. 5. 2024 pedopsychiatricky MUDr. L.S. z Oddělení dětské klinické psychologie a psychiatrie Fakultní nemocnice Brno, Dětské nemocnice, pak bylo prokázáno, že poškozená nezletilá N.P., je v jejich péči od února 2024 na doporučení psychologky Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

v její péči byla od hospitalizace po traumatu (napadení obžalovaným) v souvislosti se zhoršením psychického stavu (plně rozvinuté symptomy posttraumatické stresové poruchy se suicidními aktivitami) a hospitalizací na Psychiatrické klinice v přímé souvislosti s uvedeným traumatem. Poškozená se bála, že se jí již nebude dařit lépe. Za hospitalizace byla nasazena medikace, která byla následně pro nedostatečnou účinnost ambulantně navýšena. Od této doby došlo ke zlepšení psychického stavu poškozené, ale některé psychické potíže nadále přetrvávají. Poškozená je trvale medikována antidepresivní medikací. Před tímto napadením psychologickou ani psychiatrickou péčí poškozená nepotřebovala.

55. Zde tak lze uzavřít, že poškozená se stala obětí nevyprovokovaného napadení (zejména bodnutí nožem do krku) ze strany naprosto cizí osoby ve veřejném prostoru, kdy toto napadení by bez poskytnutí specializované lékařské péče bylo smrtelné. Toto napadení sama poškozená jako smrtelné vnímala a již tato skutečnost (akutní strach ze smrti) musí najít dostatečné vyjádření v rámci nemateriální újmy. Stejně tak zásadní je dopad do sféry jejích interpersonálních, společenských vazeb v důsledku omezení spojeného s obavou volně se pohybovat ve veřejném prostoru, a tedy nemožnosti se realizovat v tomto směru tak, jak byla zvyklá, a to i s případným dopadem do budoucnosti. Ostatně stav navazující na napadení mohl mít a s vysokou pravděpodobností i měl dopad na její budoucnost i z hlediska budoucího vzdělání a pracovního a sociálního uplatnění. Všechny tyto, v zásadě sociální dopady, v kombinaci s poškozením zdraví, posttraumatickou stresovou poruchou a s ní spojenými i dalšími následky (suicidní tendence apod.), tak představují zcela zásadní narušení dosavadní kvality života.
56. Při zohlednění všech výše zmíněných zásadních okolností a jejich porovnání s obdobnými případy (viz archiv Nejvyššího soudu k problematice nemajetkové újmy) proto soud dospěl k závěru, že u této primárně poškozené je nutno tyto následky odčinit částkou srovnatelnou či blízkou se sekundárním obětí po násilně zemřelém, a přestože zde došlo „jen“ k pokusu vraždy, kdy i s ohledem na nižší věk oběti nelze vyloučit v delším horizontu komplexnější pomínutí následků (když dle jejího vyjádření u části následků dochází k jejich mizení), poškozené nezletilé jako nemajetkovou újmu přiznal částku 500.000 Kč, kdy se zbytkem uplatněného úroku (na nemajetkovou újmu) jí odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
57. Poškozená M.H. se připojila s nárokem na náhradu majetkové škody související se zničením jejích dioptrických brýlí. Vzhledem ke skutečnosti, že výše této škody nebyla nijak objektivizována, když sama poškozená tuto škodu pouze odhadla (s odkazem na jejich pořizovací hodnotu) na částku 7.000 Kč, nezbylo soudu než tuto poškozenou s tímto nárokem na náhradu majetkové škody odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.
58. Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, jejímž pojištěncem v době napadení byla poškozená nezletilá N.P., a na kterou přešlo zákonnou cessí oprávnění v souvislosti s úhradou nákladů léčebné péče o poškozenou, kdy podle § 55 odstavec 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na hrazené služby, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci, se připojila s částkou 194.339 Kč (č. l. 557-568 včetně příloh). Dle detailního vyčíslení se jedná o náklady spojené s léčením poškozené N.P. a soud proto tuto částku v celém rozsahu poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky přiznal, když jsou splněny všechny zákonné podmínky pro daný postup.
59. Ostatní poškozené se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody či nemajetkové újmy nepřipojily a o jejich případných nárocích proto soud nerozhodoval.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 26. června 2024

Mgr. Aleš Novotný v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová